

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

sextus est patiens introuersio. 28

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER II.

neq; hic neq; in futuro: quatenus omnipotēs De-
 us solus in eis gaudium ac delectationē pro suo
 voto habere possit, cuius etiam solummodo in
 omnibus honorem ac gloriam quærun, cunctis
 que ea intentione & in eum finem, ad quem ipse
 ordinavit, pro suo amore vtuntur. Isti sunt fertile
 granum frumenti, qui in terram, id est, in Chri-
 stum ceciderunt, & mūdo in seipsis mortui mul-
 tos viuos atq; cœlestes proferunt fructus: ideoq;
 in Principatū ordinem admittuntur per Chri-
 stum Iesum, qui suam in terris delectationem nō
 sequebatur, neq; honorem vllum affectabat hic
 vel in futuro, sed tota intētiōe cœlestis patris sui
 gloriam & honorem quærebat, & omnem isto-
 rum hominum cupiditatem morte sua acerbissi-
 ma deuicit. Ipse est etiam fœcundum illud gra-
 num frumenti, vnde omnia pascuntur, & quæ
 in cœlis, & quæ in terris sunt. Deniq; huius or-
 dinis angeli mundo principantur, & sublimio-
 res regunt potestates. Ideoq; diligenter cauent ne
 homines isti vel a mundo, vel a seipsis superen-
 tur. Et hic plus gaudiij obtinebunt homines isti,
 quam omnes alij angeli, de quibus est antea di-
 ctum.

De sexto gradu, qui est patiēs introuersio,
 siue internitas. Cap. XXVIII.

Sextum gradum, per quem in sextum ange-
 lorum chorum, Dominationū videlicet, a-
 scenditur, illi tenent, qui patiēti corde ac in-
 trouersione Deo seruiunt, & a veritatis irradia-
 tione in omni loco, & qualibet actione sua in-
 troducuntur. Et hi valde despiciuntur & persecu-
 siones magnas patiuntur, ab his etiam, qui vidē-

Q v tur

tur esse boni, quiq; in exteriori sanctitate & magna virtutum apparentia positi sunt, per quae multum molesti & onerosi fiunt hominibus istis, dum eos volunt suos modos & actualitatem sectari: quod fieri minime potest. Ipsa nanque aeterna veritas per semetipsam eos introducit, & ab ipsa aguntur. Sed hoc illi non intelligunt: quippe qui nec introitum, nec vias istorum nouerunt. Et ideo Christus confitebatur patri suo coelesti, quod absconderit haec a sapientibus & prudentibus, & reuelarit ea paruulis. Sane omnis sanctitas, quae alteri onerosa est, vera non est sanctitas, nec omnes virtutes spiritum locuplerant. Quia videlicet qui proprio labore virtutes operantur, & cum proprietate eas possident in apparentia sanctitatis, hi a diuitijs Dei non locupletantur: quia nec a spiritu Dei aguntur. Qui vero per veritatem in profundissimam aeternae essentiae introducti, ibidem penes Deum supra omnem virtutum indigentiam morantur, ubi ipse virtutes essentielles efficiuntur, hi mirum in spiritu ditantur. Etenim diuitiae Dei sunt haec, quod spiritus noster a suo spiritu sic ditatur & agitur. Cum enim sit ipse Deus omne bonum & omnis virtus, ideo quando spiritum resignatum & pauperem inuenit, ipsum in se trahit, faciens eum esse partem gratiae, quod est ipse per naturam. Et hic cuncta hominis opera annihilantur, & ipse in suam originem, hoc est, ad omne bonum, ad quod factus est, redit. Et quauis istiusmodi homines praeter omnem quietudinem forinsecus persecutiones & oppressiones patiantur, intus tamen ita consolantur ac subleuantur, ut cuncta aduersa cum gaudio spiritus, pacis animae & cordis quiete, sicut melius possunt, sustineant. Et quia in inferiori sui parte semper mo-

biles

biles & passibiles remanēt, ideo ex humana fra-
 gilitate in aliquos interdum defectus labuntur,
 quos tamen continuo in dñi sui passione diluere
 festinās. ¶ Porro, intus in anima sua graue pōdus
 magnæ tristitiæ & doloris sustinent, & ex parte
 sentiunt in seipsis, quod & in Christo Iesu. Quia
 enim a veritate sunt illuminati, ideo bene vi-
 dent, qualiter regnum Dei & via veritatis (quæ
 in anima consistunt) nimium obfuscata et inco-
 gnita sunt, idque non solum in secularibus at-
 que cōmunibus, sed & in religiosis atque doctis
 hominibus: qui cū viam veritatis alijs mōstrare
 & pandere teneantur, ipsi extra eandem secesse-
 runt, & naturali rationi suæ inhærentes, literam,
 non spiritū proferūt, & magis secundū carnem,
 q̄ secundū spiritū viuere cōprobātur. Vidēt in-
 super hoīes illi, q̄ grauit̄ hoīes pene vniuersi
 irretiti, & suæ sint naturæ colligati, ob quod tan-
 tum in eis potestatis habet inimicus, eosq; in sug-
 pertrahens cōsensum voluntatis, per falsam quā-
 dam apparentiam secum captiuos abducit. Est
 namq; hæc oīm origo vitiorū, q̄ suæ quisq; natu-
 ræ & voluntati viuit. Et ex horum cōsideratio-
 ne tantum in anima sua homines illi doloris pō-
 dus sustinent, vt natura ipsorum hoc nullatenus
 ferre possit. Etenim si in corpore pœnā illam su-
 stinerent, fieri non posset, quin vel millecies eos
 corda ex proximi cōpassione rumperentur. Inte-
 rim tamen gaudiū spiritus in nullo minoratur.
 Qui si per amorē diuinū in lucem veritatis intra-
 cti non essent, ista minime cognoscerent, & ideo
 nec tm̄ dolorē pariter et amorem erga proximos
 quosq; sentirent. ¶ Deniq; hoīes isti Deo multū
 sunt amabiles et accepti, eo q̄ a spū Dei ducunt,
 & in

& in Dominationū ordinem recipiunt per Chri-
 stum Iesum dominum nostrum, qui per patienti-
 am omnes persecutiones supra omnem æquita-
 tem & rationem sibi illatas, & sinistras omniū
 operum suorum interpretationes sufferebat, &
 pro crucifixoribus suis exorabat. Porro, Dna-
 onum spiritus deuotissimi sunt pro nobis inter-
 cessores, & diuinitatis abyssum ad misericordi-
 am emanare faciunt, habentq; commissionē
 dominationem super omnes prædictos choros,
 & super spirituales prælatos, & super omnes
 los, qui a diuino spiritu ducuntur: quibus etiā pa-
 rtiem introuersionem & illuminatam discer-
 onem ad edocendum alios hanc veritatis viam
 obtinent impetrantque. ¶ Et hic primo ascēdit
 homo in vitam spirituales, quæ in tribus gra-
 dibus in anima exercetur, videlicet per humilita-
 patientiam, sui ipsius & mundi contemptum, &
 patientem introuersionē. Et hic homo altera su-
 periorum spirituum hierarchia circūdatur, con-
 ctique eum angeli custodiunt, ne deorsum ruat.
 Nihil enim eorum vigilantia custodiretur, sine
 cessatione deorsum laberetur, tam per impatien-
 tiam, quam aduersitatum molestiam, & a malis
 & a bonis hominibus sibi irrogatam. Maxime
 pere enim cauere sibi debent in hoc gradu confi-
 tuti, ne ab impatientia superentur, & semper
 xi atq; immobiles lapidi Christo innitantur, &
 viriliter ad secundam scalam, ipsam videlicet
 Christi animam, per quam ascenderunt, sese re-
 neant: iugiterque ab intra gratiæ cœlestis auxi-
 lium inuocent, dicendo: O cœlestis pater, confes-
 ta & traheme. O fili Dei æterna veritas, per
 stra & circumplectere me, & ab omni malo, q̄
 me

LIBER II.

me a re possit auertere, tuere me. O spiritus sancte Deus, rege me, & diuina presentia tua cuncta interiora mea adimple.

De septimo gradu, qui est resignatio voluntatis, per quem e vita spiritali transferatur ad vitam deiformem. Cap. XXIX.

IAM vero adhuc ulterius ascendendum est in deiformem ac superessentialem vitam: idque per tertiam scalam, Christi videlicet spiritum, per quem in fundum veritatis peruenitur, per quem etiam in septimum gradum, & in ordinem thronorum, & in primū vitæ superessentialis gradum conscenditur. Quo nimirum perueniunt hi, qui suam voluntatem in Dei acceptissimum beneplacitū resignantes, se ipsos nō fictē, sed in veritate in omnibus funditus abnegarūt, & non solum voluntatem habent Dei beneplacitū exequēdi, sed etiam omnem voluntatē suam cum omnibus viribus suis, & cum omni esse & posse suo in diuinam abyssum immerferunt, vt ipse suam in eis perficiat voluntatem. Ideoq; fortissimus atque regalis thronus effecti sunt, in quo Deus ipse inhabitat, & immobiliter quiescit, in quo seipsum laudat, sedetq; in eo velut rex in solio suo, cunctaq; in eo opera sua operatur, in intimo videlicet fundo, in quo immobiliter inhabitat atq; moratur: in quo etiam fundo tanta pax est atq; libertas, vt nullis siue prosperis, siue aduersis moueatur. Nemo enim præter solum Deum, in ipso habitantem ac operantem, hunc fundum mouere, nec quisquam omnino alius, siue angelus, siue sanctus, siue creatura quælibet, siue ipse etiam homo in hunc fundum intrare